

Imádlak és áldlak

Oltáriszentség

I - mád-lak és áld - lak, Is - ten, rej - te - lem.
Kenyér- és bor-szín - ben tit-kon vagy je - len.

Néked szí - vem, lel - kem át - ad - ja ma - gát,

mert té-ged szemlél - ve el-vesz-ti ma - gát.

2. Látás, ízlés, érzék megcsalódhatik,
de a hallás rólad hittel biztosít.
Hiszem azt, mit hinne Isten Fia szab,
Igééd igazánál mi van igazabb?!
3. A keresztfán rejtéd istenvoltodat,
itt a színek rejtik emberarcodat,
de én mind a kettőt hiszem s vallhatom,
kérve, amit kért a bűnbánó lator.
4. Ahogy Tamás látta, nem látom sebed,
mégis Istenemnek vallak tégedet.
Add, hogy egyre jobban hinni tudjalak,
tebenned reméljek, s téged vágyjalak!
5. Urunk halálára emlékeztető
áldott Kenyér, élő s embert eltető,
add, hogy éljen lelkem belőled csupán
s jóízét tebenned ne veszítse szám!

6. Kegyes pelikánom, Uram, Jézusom,
szennyes vagyok, szennyem véreddel mosom.
Elég volna egy csepp, hogyha hullna rá –
világ minden bűnét meggyógyítaná...
7. Jézus, kit csak rejtve szemlélhetlek itt,
mikor lesz, hogy szomjas vágyam jóllakik,
hogy majd fátyol nélkül nézve arcodat
leljem szent fényedben boldogságomat?

